

3102 1301 זיון .

K611G

~~24/6/8~~

20/5/55

סיכום דברי ראש הממשלה בכנס השגריריים בבריט שבת' 28/5/55.

לגביו השאלות שבעמדתי: השאלה הראשונה אם יש הפשרה אמיתית במחיה העולמית, ובן כיצד עשויה להשפיע על עניינינו: אני סבור כי מסקנה הבירור שיש פנים לכאן ולכאן וכי בשום פנים אין להנבא בזדאות גם במקרה שינוי הפשרה כיצד הדבר עלול להשפיע. סופג לנו להניא כि לא תבוא חטא נקי מאמץ מעצמות המערב בזירה הבינלאומית כדי למגוע כיבושי מעד בכוח זה על ידי ישראל והן על ידי שבונחיה והפגה מהתייחס באזורה. ייתכן גם שדווקא אם היה הפשרה אמיתית, הדבר לא רק שלא ירוף את המתייחס טביבנו אלא יגבירה, מפני שאז יוכל להיזעך רקו לחתמות יתר פעליה מצד שני קאבים, על שילוב או מניעת שילוב של ארוזות ערב במערבות ההגנה המערבית. علينا לעקוב בתשומת לב רבת אתרים המתרחש, אבל מוטב לנו להניא כי לא יחול כל שינוי במערבות סוריימות ובקבב חכוננו לבאות.

שאלה אחרת שהזגתי: אם ובאיזה מידת קיימת זהות בין מדיניותם של אריאות הברית לבין מדיניותם של אנגליה בזירה המזרחית כיבונית. אני סבור כי בעניין זה הגענו לבהירות מטוויהם. אני חשב כי הנחanno צרכיה להיות כי קיימת זהות אלו, אפילו אחדות סוציאלית לכך, כי יש תיאום, מגע בלתי פרט, כי יש מזמן מזמן חטייאות עד לדרגת הגבורה ביחס. מוטב לנו להניא כי לא חסיד אנחנו יודעים על החטייאות אלו, מפני שנדמה לי כי קרה בעבר, וכי יכול לקרות עתה, כי בפועלו לשם מטרת נוצרת הזדמנות לחילופי דעה וואלי תוך כדי חילופי דעתו מחשש שהוא שאחוחינו רואים רק בעבור זמן. זאת לא אומרת שהאחדות הזאת מדברה חמי ד להתקבטה בזיהות גמורה של מדיניות, של חסרים, של ההברה. לפנינו דוגמא נצחית - האטרופת של אנגליה לברית חורביה-עיטם ואיד-האטרופת של אריאות הברית לאחת ברית. אם נסיק מזה כי פרץ סכטוף שכחוצאה ספנו אנגליה האטרופת לברית ואמריקה עמדת מנגד - כי הדבר בא לעולם מתוך קרע בין שתי המעומות העיקריות - געה טעונה חמורה. חומכם בינהן כי כך יהיה. אסרייק שפה ידיה על האטרופת של אולד לי

ובין הערבבים, אין פירוש הדבר שמדובר אחדות בין אנגליה וארצאות
חבריה או אפשר להגיע בשלה יותר מוקדם להסדר עם אמריקה ובחנאים
יותר נוחים. אין פירושה כי דבר זה בלתי אפשרי – אם זה רצוי
לאמריקה מבחינה מדינית היא, ברור כי לנו יש יותר אפשרות של
השפה ודרבים עיקריים כדוגם בחירות, אשר באנגליה. כן ברור כי
גורם חוץ נצא מואב יותר פועל עבשו בחישוביהם של אח"ב לרגל
חקירויות שנות הבחירה אשר באנגליה. אני סבור כי לא סקרה הוא
אם אנחנו יכולים באמצעות היגיינו באנגליה ובארצות – להשיג באנגליה
הוא שקבלנו מאידן האחראה בפרלמנט, בעוד שבארצות קבלנו הודעה
פומבית האומרת כי הם מקבלים כי עד את ענין ברית חוץ הבתוון
בינינו ובינם. אני רוצה לאעיר בטוגרדים/^{שאם} כי אני חותם בשתי ידי^{ים}
על כל מה שאמר אליו על פיבוריינו באנגליה ועל חשיבותו היחסית
בינינו ועל הרקע משוכף עם אנגליה, אמרתי בפתחותי שלא באתי למצוות
אם החשוב לגבי היחסים עם אנגליה. נושא דברי היה – מדיניות המשמשת
הבוואען ולא האוירה המקיפה את האנגולים ולא בעיה היחסים בינוינו.

אני סבור כי במשמעות זה של יחסים בין אנגליה ואח"ב הם
בדרכם כלל מתאימים את מדיניותם, אבל לעומת קדימותם מסכימים על פועלות
נפרדות שונות זו זו. זה אפשר לנו, אולי להתחנן עם אנגליה לחוד
ושעם אמריקה לחוד, אולי לדאוג דוקא להתקדמות שווה מלפני שחייבן
ולנקיטת גאז אוחה לשונם, אלא לפני כל אחד ואחת מהן, לראות מהן
הנסיבות שאפשר לנצלן לטובותנו. בחוצהה שבידור שחייה לנו רצוני
לקבוע כי היקד המרכז שלנו מוכנה להיות לחזור לאפשרות של חוץ
בתוכן עם ארחות הברית. אני רוצה לקבוע את החירות לאפשרות זו
כיעדר מרכז. אני נוקט לשונם קצת זהירות – חתירה כיעד ולא חוץ,
כי אין כל בטחון שנשיג אוחה, אך אנחנו צודקים לחזור לקראת
אפשרות זו – יכולים כן או לא להגיע לסתירה. זה יאמר כי בעניין זה
כדי שהיה בירור מוסטן בתוך הממשל. אני רוצה במדיניות מושתת
לומר לאן כי אני מוכן להattaק בכך שהדבר מוסכם/בין ראש הממשלה
שר חוץ ושר הביטחון, אבל שכן שניים הם אחד – מושך ההבטחה יותר.
ואני אומר לעת עתה מפני שאיןנו יודעים מה יהיה אחרי הבחירות

לעומת זה אין כמעט טעם להעמיד שאלות רציניות מאר לבירור עקרוני
בתיקותה זו ממשי בחינות. אנחנו קובעים רק לתקופה קצרה ולעומת זה
אין אפשרות להשיג עבשו הכרעה יותר מוסכמת. אני מתחם בכך בהכרעה
המעשית שיטנה לעת-עתה. בעמי ציינתי את המטעמים לפוגם שבתקשרות
בזאת, את ההשפעה השלילית שיבולח להיות גורמים אחרים - על זה עוד
אדרר בשלב יותר מאוחר - מזרם אירופי, אסיה, את גורם שלילית חוף
הפעולה שאחנו, שלום מחר. אג בראור שאט ההנחה כי הדבר כשלעצמו
אין נחזע איז מסען שלילי לחמותין; אבל אם ההנחה שהדבר נחוץ, יש
חשיבות של רוח ופה. אני יודע כי מוגבם דעה בארץ, גם אם לא בפומבי
בעתוניות אז בחרדי חרדים ויש להתחשב בה כי בעצם אין לנו כל צורך
בחזקה בטהון ואם יהיה חזאותינו תהיינה אך ורק שליליות. ההנחה הזאת
مبוטטת על יסוד הערכה פסויימת של בוחנו וכנות העربים לא רק במאב בפי
שהנחו אלא בסיכומי הנסיבות שבוא. ההנחה היא שחזק עשר שנים
הקרובות אין לעربים כל סיכוי להרים ראש גדרנו ולהבריע גדרנו בכל
המוגדותות שובל לחיות, גם אם הם יקבלו סיוע אבאי ממעוזות המערב
וראנחנו לא נקל. איינני יכול לקבל הנחה זו בקבעת הלכה. אני רואת
ארחה כמייבת בדיקת ראיינית פאר אבל גם אם אפשר להובייה אותה, ויתיבן
שאפשר להובייה אמיתתה, איינני חשב כי היא יכולה באיזו סידת שהיא
לשמש נקודת מוצא לסדרניות חזק. מה פירוש הדבר שאחנו נסוך על זה
שכוחנו עסנו ולכון אייננו אקוקים לשום עזה או פרובה מבחן כדי שנובל
להחזיק טפס. במאב זה אריבים לדאג שחייב שלנו ידע זאת. זאת
בשות אופן לא נוכל לעשות. אוחנו אריבים להודיע את הדבר לכל ידידינו
בעולם, לאמר להם: "אל חdaggo אמנס אמריקה חחת על חזזה אבאי עם עיראק"
חזזה הגנה משותפת עם חזרכיה, אונסיה החטרפה לחזקה, מהר אה"ב חנן
סיוע אבאי לזרים, מחרחים חצדרף סוריה לציד זה או אחר שבין כך
סוכנה גוד ישראל; אבל אין דבר, אנו קוראים נשק באדרה, יש לנו חשיפה
אבאית, הנשק שלנו בעל איבות יותר בגבורה משל העربים, לעربים אין כל
סיכוי להשתנות אחנו, להימתו לנו. אבל האחריות שלנו היא לא רק
כלפי חזיבור, אלא כלפי הדורות הבאים. איינני יודע אם נוכל זאת לקוטה
באמון מספיק ומה תהיינה אז החזאות. איינני יודע אם נוכל זאת לסתות
את הנשק הדרוש כדי שהנחה זו באמת תתקיים. אם זו תהיה אגדת השם
הכשלת הקו חזה נתונה בחוך עצמן. יתר על כן, החשוב לנו אין רק
חbone של בוח מצוין. בשעותם החבון של עזיד המידינה זו שאלה של חזן

חשקוות, מלוזות.... ודבר אחד אם משקיעים כפפים במדינה שטעה מטה
הבטחוני המדיני מאוזן, דבר אחד לגמרי אם באח בחביה עת השקוות וחלוות
מדינה שצבה חולך ומחרער לפיה מושגים בדעת הקhal העולמית ואינני
יודע אם דעת הקhal העולמית מוכרכה לאסין שאחינו די חזקיט נוכח
עובדות די נזקנות הנוצרות בחזיות הבינלאומית גגדנו. כך אני חשב
את ההנחה שאחינו יצליח על יסוד זה לבטח את מדיניות החוץ שלנו
להנחתה חסנה כל שחר. אדישותו לנו לזמן חד-צדדי של אראות ערב או
לפיוון בסערכם ההגנה המערבית לא חובן, היא חזאה בקורס ראות פלייל
שאג פאדנו, ביחסות בסו ידינו על פסק דין של קללה טרואיאת עלינו
הטיסטריה וערעור כל איסון במדיניות שלנו מצד כל גורמי חזע שאחם
אנו נאבקים מצד דעה קמל ידידותם כולל העם היהודי. אין לי כל
ספק כי ערובה ממשית לשפטות הטיסטריה אליהם של מדינה ישראל לגבולותיה
הבלתיה בהחיברות להגן עליו במקורה של החקפה יהיה לה יעל בטהוני
ומדיני רב פרך אם לא סכרי. ראייה, זה מסדר יחזק מעמדנו כלפי
אראות ערב ולבן יהיה זה עד לטובם שלום שנייה, ירים קרננו בעולמו
שלישית, חייננה לזה חואאות כלכלות תשובה לטובת כל עזרה כלכלית
וכל השעה הון הארץ; רביעית, חייה בזה בשורה גדורות ליהדות העולמית,
בראש וראשונה יהדות אה"ב; חמישית, ישמע הרבה לאיזו מסם חרות
הפניימי בארץ.

אני רוצה להזכיר עבשו אויל' קצח ביחס פירוט, על הרשומים
השליליים. ברור כי פה יהיה מתח שגטרן להרען כלפי מדיניות מטויימת
באסים ובמזרחה אירופה. אני מציין לעצמנו לא מהירע מהרבר ומעצם
סלאב החירוץ. בשביבנו זהו לא כורח גסור של מאה בטהוננו. זה לא עד
שאחינו עושים על מפח המלחמה קרת או חמה בעולם, אלא על מפח המזורה
התקיון. אם אתם רואים, זו אחת הנסיבות שאחינו מזכירים להטיק
מוסידת בנדונג שחגבירות את בידוננו, עוזדה את הערבים - כוח אויב.
אנו מזכירים למצוא לנו משען שכונדר. אנו מוכנים בכל עז לאכנס
עם הודה, פקיסחן, בורמה, ציילון בברית הגנהurdיה - אם אין סוכנות
לכך - נגד כל חזקנו אך על דבר זה אין מה לדבר. אנו מבקשים
בטהון פאר אוחן מסעאות שאחינו יצליחם להשיג. שאחנו לא ייארנו
את מדיניות הזאת של שילוב מדיניות ערביות במערבת הבטחון המערבית.
שילובן פירושה הרמת קרן וממן נשק להן. אנו מזכירים לחזור לאיזו
שידי הפסקל. הדבר המעשי היחיד שאנו יכולים להשיבו הוא חיבורו עם

אותן המעניינות המתחשרות עם אראות ערביות וחוץארות התקשרותן נוגדנו, אין לנו כל ברירה. אולם, לא ראיינו כי ההתקשרות של יוגוסלביה עם סערמת ההגנה המערבית הייתה ליחסית עם ברית המועצות, חхиיפן, אשר לומר שיווגוסלביה איננה חברה בנאטו אלא בברית הבלקנית. יונז ותורכיה אינן מדינות ניטראליות ויוגוסלביה איננה ניאוטראלית. העובדה שביעיאומו של יום הופעתם של חרושצ'וב ובבולגאנין בבלגרד משחיק ראי' הסטה חיוני בתרומות מיזוחדים שפדרר ראש הסטה היוגוסלבית אומלה הרבה, וגם הקשרים האבאים בין יוגוסלביה ובין ארצות הברית רק דרבנו את רוטה לעסוק עוד זה, לעומת זאת אינני גורט כי יוגוסלביה אריבת לשמש לנו דוגמא. אני מביא ראי' סיגוסלביה מפני ההתקשרויות המערביות. אינני טבור כי יוגוסלביה יכולה לשמש לנו דוגמא מבחינה הסתיגו-חותית, אא' אי ההתקשרויות, מפני שלא חרי זה כחרי זה. טרבע בחינות עיקריות קיימן הבדל סביר ביןינו ובין יוגוסלביה. אין ליוגוסלביה סבנה ערבית כמו שיש לנו, ובמיוחד שיש לה טבנה, דאגה על ידי התקשרות עם המערב, וזה אעפ' שאין לה אורה סבנה כמו שיש לנו - אין לנו מדינה שבסנה שנוכל להקשר אותה - ההקשר יוגוסלביה עם שתי מדינות המתחות גוף רצוף. יוגוסלביה יונז ותורכיה מחותם גוש רצוף אם כי יש לה גם סבנה - בולגריה.

אין ליוגוסלביה זיקה "סוטה" כמו שיש לנו. הטעינה שלנו מאה"ב מפורשת וסובחת סיד פוגעת באמננות של יהודות אה"ב כלפינו. אנחנו יודעים היטב כיצד כל האבעה עצמאית שלנו, כל עוד עצמאי אחר שנחנו נוקטים, איך גירויים זה מעורר מיד בקרב יהודות אה"ב ואיזה מעתה הוא מטייל על החוטאים המקשרים אותנו אחד.

אלישיך, אם כי גם יוגוסלביה מקבל עזרה כלכלית, אין להשות אח הבריחות של עוזרת אמריקנית לנו עם הבריחות ליוגוסלביה. המנגנון הכלכלי שלנו הרבה יותר מורכב ועודין מאשר על יוגוסלביה ועד כמה כל אונורה בעוזרת האמריקנית עלולה להשיאנו סיד עד סוף של תקופה חזקה, מה שאין בן ביוגוסלביה.

רבעית, ליוגוסלביה הרבה יותר דיביזיות מאשר ליקראל.

ואם רצים אותן אחרי יוגוסלביה אין מזח ראי' שירותו באורה סידת

איןנו באים בדרישת חוויה בטחון לנו אך ורק שום אנטקפה לנו
ובנה מבוקשת ערבית. אחרי שנגמרה המלחמה וכברנו המכמי שביחד-גשם
גם זאת היה ברור כי הארץ הערבית נשארות אויבות לנו, יותר על כן שאיבחן
מן גבורת על ידי יצר חנקם ~~אלא~~ ^{ואיןנו} יכולם לשלוח אלא צריבים לעמוד על
הספר; וביעם אנחנו אומת שזקוקה לעוזרת. בכל זאת מצד זה לא הבנים
בחובנו רעיון שעליינו ללחם לאפריקה, לאנגליה ולדרוש מתן כריתה חוויה
בטחון וסיווע אבאי. אמרנו זה גורלנו. דחפה אותנו הסגמה של התקשרות
חד-ערדיות עם ערבים בין טהית קיימת בפועל בין ראיונות מבדאת, מה
פירוש הדברים אנחנו איןנו באים פה ומשוערים לעוזרת, להצלחה ספנוי
שאנחנו מדינה אותה גוד שאר אויבים, מעתים גוד פרובים, והעולם חייב
להציגו; אלא באים ואומרים: אתם יזמות מדיניותם סטייכטן התחלפת לשנות
את הארץ בצד"ה לרענן זה מטייל על יביס אחריות. אנחנו משבים שוטה
לבכם לאחריות שלקחת על עצכם על ידי הטעורה שפדריניותכם מחוללה
בمعدך הפנימי של הבאות בצד"ה. אתם יכולים לשאת אחריות זו,
יכולים להתחמש לה, אבל לא יכולים להחמק ממנה.

זה מותם ~~אך~~ תביענו למעמות הערביות. אין פה זעם
שבר ואם ישנה לא אריבה להיזות. איןנו דורשים מה איזה חסד פיעשה לנו,
אנחנו מאיינים מה מגיע לנו במאב הנחות כחוצה מדיניותן של מעמות
הערבי. לא יעשנו זאת יכחשו לאמריהם האקיים ועומדת פנוי שף שנים
המאם לדעוננו.

נדמה לי כי אם אמר بي האיסטה של חוויה בטחון אין לה
סמכאיל מה בארץ. אני סובן לשוחח אותו על רעיון זה. אני שוחר לעצמי
מי יש חוגים בכלל אבל איןני חושב שזו החגوبة הכללית. לו כן היה
פורץ נחשול של בארץ.

זה לגביו הרושות שדבר יעשה. עכשו לגביו מהחידר. מה אני
רוצה לציין שלא די לפוי דעתו הובלטה בבירור אפשרות כי יש או יכול
להיות שעד מעוזם הערבי מזימות רעה ונגדנו. זה לא שוחך שנאח ישראל
ובוראי לא שוחך אנטישמיות וגם לא דורך שוחך היחס האנטיא-ציוני של

אלא ממה זה נובע? ממה עלולות לשבוע מזימות עזיניות כלפינו? דזקן מהזורך להביא לידי שלום בשרה התיכון ושלום זה - לא לנוכח וזרע לטובת מדינה ישראל. וכשם שהמזימות הן לא מחר שגאה ישראל, כך גם הרצון להביא לשלום הן לא מחר אהדת ישראל - מחר אספקלריה איזוריית כוללת כדי להעמיד תריסים בגדר השפה קומוניסטיות וכן חלהה. יש מהו שפerry' לכך, וזהו הסכוך המר בין ישראל וערב ואות הקרע הזה יש לאחות ויהי מה. אנחנו יכלים להציג שבר עניין איחורי הקרע קיבל עדיפות מספר אחד; על כל פנים - עדיפות גבוהה בוגחה במרקם העדיפויות הולמית. זה יתכן וזה יהיה לחץ, ולחץ נוראי טבעי יחי עליינו יותר מאשר על העربים. ^{מתקפה חזקה} אנחנו איננו יכולים להחולם, לא בהזות הרחוצה מעתיד לבוא ולא לאחור. וכך, גם הדיבורים ההגירתיים והמטופטים לכואורה של מזכיר המדינה האמריקני על האזרך להביא לידי הפגנה אמתית, לעשות צעדים שייהי בהם כדי לקדם קדרות פחרון הבעיות - דברים אלה אינם יכולים שלא לעורר ראגה. במברק האזרן של ראובן יש שעוד פעם היה מגע עם דלים וdalos עוד פעם מרגיש שהוא נאר נאמן לייעך זה ושהוא אינו רוצה תיקון עולם במלכות שדי. על כל פנים, רוצה תיקונו מיד, ושוב באותו הרגע, ^{מייסוד חוקים העיני הפליטים.} אנחנו קבענו לעצמו נסח: אם הם מוכנים להביא מצריהם לידי ביטול החמגר בסואץ ואת כל ארץם ערב לירוי הפסקת החרם החומר הסטטי, שהם לא טויס - ככל חברות שודות. אין זאת אומרת הפסקת החרם היא סודרים אתן. אך במקרה מוכנים להתחיל לשלם פירושים. השאלה היא אם הצד שכונת ^{נאפקוח} (אמריקה) יסaque בזאת. האם מסוגלת אמריקה למסור את הסטוריה? האם יש ביכולתה להביא את מצריהם לידי הפטוק ההסגר בפואץ?

מדוע היה מצרים מעוניינת לעשות דבר זהה? האמנם כל כך חודה ופוגע בה שלא ^{שילמו} פיאורייט? יש תיאוריה האומرتה להיפך: בהפרק זה גוז לתהם.

אבל סיכוי ביאו הדבך מפוזרים. אם יש מכך כזה אמריקה לדוחת לנו ואלהנו מתחדים לה חזאי, אז טוב מאד. אז הם, אם חוזה בטחן דרוש לנו ואמריקה אומרת "קדמו עניין הפליטים", על זה אומרים אנחנו "מורים", והיא אומרת שכרען אין זה ממש, וכו' - אז הלחץ האמריקני נמשך.

מלכתחילה לא ברור אם אמריקה הושק בזאת ואם לא הדרוש בכך מהו במובן החזרה פלייטים. אבל, גם אם לכתחילה חנכה לילכת בדרכ זו - ייחנן מאי שבידי עבד, לאחר ש传达 השפעה על מקרים מוגבלים בחינוך בתתבגרות - ממי לא תUPER את משלחת האיזוגית שאל נא נחשוב כי רק ישראל מעוניינת בחוזהopath. גם הערבים פוליטיים. אם כן, אם אפשר להשיב אמריקה לידי עדשה בזאת שאמור לערבים "פנוי" וגמר עגנו לכרות חוזה בטחון עם ירושלים נחיה מוכנים לכבוד חוזה גם אחים, אבל זה מהייב שמסכימים לבטל את התסוד" – היה טוב. אך פה יש נקודת חורפה חמורה. טדי ציון אפרוס – ואנו מניח שהוא יודע מה הוא מדבר – כי האמריקאים עלולים להציג לנו את עניין החזרת הפליטים למספר מסוים, לא מאות אלפיים, כחגאי לחוזהopath. אז אומר טדי, אם אפשר במחריד כזו לחשיך שלום – אולי היה בראש, ובכן, אחרים, אמי דואת אמר לכם – אני אינני דואת משלחה בישראל המסוגלת ליישב פליטים ערביים בישראל. אינני דואת משלחה בזאת – אם חברה משלחה ותחייב לכך, היא תחייב על חרמיה ועל שעורורייה. היא לא תבצע זאת, לא יוכל בשום פנים ואופן לשגרה גשם ההיכים בארץ. הוראות אלה לא חמלה, הכל יחול, התוואת היה שעוריריה ביגלאומית חדשה, על hypersה בתרמיה ובגביג'ת-דעת, ומוסר מה לנאות יותר לב גמור פרש ולאמר לאו מוחלט לדבר; מפני שלא מדובר על מאורת אחורות. היחי מוכן, בנסיבות של איחוד משפחות, להמיר הרצוות ולהציגו לפני אלפיים אחדים. אך מדובר על החזרת קיבוץ אנשי שכדים לישבו, להקים לו שטחי קרקע, לבנוו לו בחיט, לסדר לו השקעה, להפritis לו מים לטפל בו ולהגן עליו. מוטב שייתה ברור כי כבدر זה לא יהיה ולא יהיה, וכי לא מוטב לסרב פרש על כל דיבור כזה. שם אמרים "ישור גבולות יישור גבולות; אולי. נחכוב ונברור מושג זה? אמרים "ישור גבולות למנייעת הסכנות, מפני שיש כפרים שנתקו אדמתיהם. אם יוחזרו אדמות אלה, לא היה הסיכון. אוי סבור כי עניין זה ראוי לבדיקה עגנית ובטחונית. מונחים קיימים ירדו זיהו, אם משלחת ירדן עשו מה שהיא אריכה לעשות למנייעת הסכנות, היא פוחתת – אם לא גוברת. זאת אומרת, שטח גירוש גובל, ומazard משלחת ירדן היה הדגה, ממשין להיות הסכנות, ולהיפך.

אולם, נניח שיש הצדקה ביישור הדרי של הגבולות במקומות שאפשר, ע"י יתרונות טרטביים, ובאחדות איזה כפרים – מותר לעשות זאת.

נניח שתתגברנו על כל הדבר הזה. איך נגייע ליישור גבולות. לכארם, אריבא לחיות, כי אם עושים דבר הזה, יש טעם רק אם זה גבול סופי. ואם גבול סופי, אז זה שלום. תיקון קו שביתת הגשם צוריך להישות בוחר מסגדת של הסכמי שלום, ולאחר מכן פשרה מקרים כמה זמן זה יימשך?

אם אומרים אנהנו חוויה בטוחז'זה ייחוץ חור בך וכן חודשים ;
וזבריהם אלה ואלה חלויים בך, זדרירים אלה ואלה חלויים בך
שכנגדן אך, אם חוליות אה זה במספר געלמים לא ברור כי חולוי
ולא ברור במשן כמה זמן , מזווערת השאלת האם יש סיבוי מושי
שהוא. גשם לי שאמירתו לקרויה חוויה בטחון אריביה לכלול מאין
להסידר חנאי זה מסדר היום - חנאי קולדם לחוויה בטחון. אני לא אומר
את הדבר על עניין של הפוגה בגבולהו; נושא נושא נושא נושא נושא
ונושא נושא
יסודות - יש אנשים אשר אינם חיים סוציאים וחוובים את שלהם.
זהו מאנץ עצום וממושך מאד; וביחסים החיים סוציאים וחוובים את שלהם.
ואילו היחס המיטלה שליהם בעניין זה ומוכנה למאנץ כזה - היה אולי
המצב אחר. המצב איינו כן. המיטלה בעניין זה מחלוקת כמו שמהולכת
כל המפלבות. ויחד עם זה, ההכרעות שנובלות איינן נופלות במשותף (?) -
להמנע מכל מעשה חגوبة שהוא, להמנע מהקו השורר , אין כל שאלה,
כי מעשה חגوبة במדינתן חוץ מזיקן במלחית, גם במדינה שלפעמ"ט
שברם יוצא בהפסדו . אנהנו אריכים לא למכת שולל אחרי החגיבות
קלות הדעת והבלתי-אחריות לחלוטין , הבלתי-טוטריות של העונות
הארטניות, העושות ספירותם בדמנז, לשם חוויה. מפוקחת מכך טל חשבונו
איימפריאלייסטי-ארטני בועל לחנותין. (זאת רצתי לאמור לאנטאלאזוד)
הט מזאכאים סיירק זה שיהודיים הורגים ערבים, ואילו אם אבאך
נחרגים יהודים. וראינו עד כמה יכולות לטוף על חגות אלו בשחד-בר
זועע לאינטנס ארטני.

כשעומדים במדיניות חוץ מכך מادر מתחשבים בפסיכולוגיה הציגורית
של האומות שיש להן עניין אחד. על כל צעד ושלב שוטעים מאנדרידוט
וושינגטן, מנגידנות לוגדרן דבר כזה לא נתקבל על דעת הציגור באנגליה
או באמריקה. לכן, מושב שלא לעשו. בס אבזר שלנו חטיבת כוות,
שם חי הצעש שלו, עם האסרכיים שלו ועם כל מיני ביידויים שחם קיימים
ועומדים, וכי אפשר ללוות איזור זה כמו שאלת שלשים בזק, היה זה או אין
בק. כי אפשר שלא להחשב בגורם זה של דכוון והחומרטוט באבוז,
שבדן רוח באיזורי ספר... חאנטם אפשר באופן מכך רצינאי לאמור
שמיצו את כל אמצעי ההגנה וההטירה? לפני חודשים, למשל, האוצר
הказיב שלושה מלילון לחי לאמצעי שמירה והגנה גוספים, גם זה במידה רבה
להשפט הרוחות. אני מ庫וח שחייב לה עילות ממשית ; אבל למשה הדבר
נעעה כדי להראות שפועלities. וזה אכן יוחדר כל יסבלו את הרציחות
כى, דבר אחד - אם בכפר נרצח מישחו ואפר לאמור שננקטו כל האמצעים
למנוע מקרים כאלה; ודבר שני - אם לא גשש הכל. בטעז לאנגןן מנוי
ובווד עמו לבצע מעשה מיקוש למשל, ימצע דרך לבצעו

ביזמתם נקבעו. ישנה שאלת, אם דוחה גזירה שרווב האזרען יכול לעמוד בה, – חז"ל לימודנו שאין גזירים גזירה שבאזרען אין לו עמוד בה. היו לנו עניינים עם אב"ל, שם נעשו מעתים על דעת עצם, וחייבנו צרכיים לנוקוט באמצעות לבולם מעשה נקם, אכזרי – ומהפיך עד האיסחך.

אלח הם סימנים מבשריים רעה ותקפידה. של ההנחה לראות דבריהם מסות זה בראש.

אין כל ספק שথיתחן החשპוקות טריהקה לכתחן אבל אב"ל רוצה לאמר, בחשיבותו

האחרון / הרבה מאנך, לא אומר הכל – חלווי במתה שיקרה בצד שכונגד זאיין לנו כל שליטה על זה. אומרים גישור קווים. לו היה עוד לפחות

מצב בזאת שידענו כי חוץ תקופת מסותיזמת – טLOSEה – ארבעה-חמשה-ששה

חודשיים יסתהים הדבר – אפשר היה לגשת לעניין באורה אחרת. אך מילא

העדיין איןנו מצטצט בחשיבותן חי"ה הנפש במובן הוצר של המילה – השבון

פסיכולוגי. אנשי לוקחים על עצם להוכיח כי התצב בגבול ידרן באמת

שופר, עם כל אורכו ועם אופיו מסור במדריים, שהברול שם יותר קזר

יותר "שר". מדווע אומרים מפני שלטונות רדך במתה עונשים המוטל עליהם. אין על ידי כך שמחזיקים הלגיוון לאוורן הגבולים. מדווע על זה אומרים

פני שנוכחו לדעת שום לא יעשה – יהיו לחות צוררות ע"י מעשי

חובבה. אין כל שאלה שקיבלה היתה אסון פחריז ומ�피יד. שם היה הרבה

לא הבחנה, אבל הוא אשר הביא את הלגיוון בגבול. מכאן ונפה לא

הורילה שום התפה. כמה עקה מצד יטובי הספר, וההמשלה הבינה שמי-עשיה

היא גזרות צרות יותר מסור עשייה. איינני אומר שזו היא ממש לא אמרה,

אבל לספור לא קל. למשל, אם יש ספק דין במשפט רדכי, שבוא אומר

שופט "אני דין אורח לעונש חמור זה מפני שאת הסתבנת לישראל ועל ידי

זה סיכנת בטחון חושבי רדך. זה אומר הרבה". או, אם אב"ל קורא מאמר

כך בעthon רדכי, אז א"י אפשר שלא להביא דבריהם אלח בחשיבותן. ברור

כנגד זה ישנן ראיות וחוכמות על ידי עבדות, כי בריאות עוז – אחרי

התקיריה – המבזבז וחמור מסדר לטניה – ענייני מיקוש ויריות בלתי-טוסטרות

ושוב מעשי הגובה ושורב נמשכים. סיקושים. מה יש לבדוק פגיטי. זה הכרעה

רבתיה יכולת ליטול לשני אדריכים – לפחות זה או לפחות זה. אבל, איינני סבור

כי געsha מהו מתוך הטעלות מצרי החזית הבתוונית היפנית.

לענין חתיזוך – לעולם לא נאמרו, ורק נאמר – לא צרכיים אייננו

לאמר שאנחנו טוללים כל תיווך טזוא. לתיזוך חואן דבר אחר יש לאמר

בחזוב כי אנחנו קודם כל תיווך שיביאו ליידי התקדמוה ביחסינו עם הערביהם.

גם לא אמרנו שאחנו בורדים הייזו, אך ורק לשם סידור מגישת, לא אמרנו

מעולם כי לא קיבל שום הייזו לבדר אפשרות של הפקם עם הערביהם. וחראיה,

שנה וחצי אמרנו עודשים במשה ומתחן המתגהל שבאותן מוחחים מאר במאזורי

של תיוון. למשל, מה נאמר בוגזע לחתליך זה של המו"ט עם ג'ונסטון?